

OKTOBER 2021

10/2021

VINCENTIUSFEEST



Pastoor Peter van der Horst, Deken Wilson Varela,
Rafael Isharianto en Leo Mouës

Maandag 27 september herdachten wij met genodigden onze stichter Vincentius in een Plechtige Eucharistieviering in de kapel van het Missiehuis. Deken Wilson Varela en pastoor Peter van der Horst gingen voor met onze overste Rafael Isharianto en Leo Mouës.

Via streaming kon de dienst gevolgd worden. Deken Varela vertelde over zijn missie en de overeenkomsten met de missie van onze confraters. Rafael Isharianto verzorgde de preek. Henk de Cuijper bespeelde het orgel. Frans Bomers en Tjeu van Knippenberg, die bij het glas in lood raam met de afbeelding van Vincentius stonden, waren onze voorzangers.

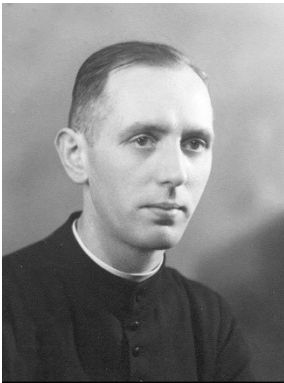
De herdenking werd na de dienst voortgezet met een feestelijk diner bij de Houbereij voor confraters, personeel met partners en genodigden. Hier kon men via een diapresentatie beelden uit het fotoarchief van vroeger en nu bekijken. Frans Bomers en Leo Mouës zongen het lijflied "Vivat Semper" voor, dat door ieder die het kende, uit volle borst werd meegezongen en geklapt. We kunnen terugkijken op een mooie dag.



Frans Bomers, Tjeu van Knippenberg

VERZETSHELD GEËERD MET PLAQUETTE

Uit: Persbericht van de Jack Aldewereld Stichting uit Brunssum



Wim van der Geest

Pater Wim van der Geest, van 1942-1944 kapelaan in de Sint Vincentius à Paulokerk in de parochie Brunssum-Rumpen, wordt op vrijdag 29 oktober a.s. geëerd met een plaquette. Wim van der Geest heeft in de oorlogsjaren cruciaal bijgedragen aan de succesvolle onderduik van vooral Joodse kinderen in Brunssum en omgeving. De plaquette wordt na een plechtige ceremonie in de Sint Vincentius à Paulokerk onthuld in het bijzijn van vele leden van de familie Van der Geest en vertegenwoordigers van Beverwijk, zijn geboorteplaats. De plechtigheid start om 15 uur.

Wim van der Geest werd op 8 december 1913 geboren als derde kind van Arie en Martina van der Geest-Van Eeden die in Beverwijk een slagerij dreven. Het zeer gelovige echtpaar kreeg in totaal 10 kinderen. Vier zonen kozen het slagersvak, zoon Wim kiest als enige de kerkelijke richting. In 1933 wordt hij opgenomen in de Congregatie der Lazaristen, een orde van missiepaters, gevestigd in Panningen. In juli 1940 wordt Wim tot priester gewijd. Zijn droom om als missionaris naar China te gaan wordt verstoord door de inmiddels uitgebroken Tweede Wereldoorlog. In plaats daarvan wordt hij in juni 1942 benoemd tot kapelaan in de Sint Vincentius à Paulokerk in Brunssum-Rumpen.

Joodse onderduik

In de jaren erna raakt Wim van der Geest actief betrokken bij het georganiseerde verzet. Hij coördineert en regelt tientallen onderduikadressen, bonkaarten en valse persoonsbewijzen. Arie de Zeeuw, voorzitter van de Jack Aldewereld Stichting uit Brunssum, licht toe: "Onze stichting richt zich op het onderduik-verleden van Brunssum, de verhalen, de hoofdrolspelers en de locaties. Pater Wim van der Geest is een spil geweest in het helpen onderduiken van vooral veel Joodse kinderen. Met deze plaquette willen wij pater Wim van der Geest eren voor zijn nobele werk." Burgemeester Wilma van der Rijt ziet de plaquette als een passend eerbetoon: "Brunssum heeft een rijke historie op vele vlakken. De oorlogsjaren nemen daar een bijzondere plek in. Enkele honderden onderduikers, waaronder zeer veel kinderen, hebben in Brunssum de oorlog overleefd. We zijn de mensen dankbaar die zich daar met gevaar voor eigen leven met hart en ziel voor hebben ingezet. Pater Wim van der Geest was één van die mensen."

Plaquette & kunstwerk

Op vrijdag 29 oktober 2021 om 15.00 uur wordt in de Sint Vincentiuskerk een plechtige ceremonie gehouden die openbaar toegankelijk is. In het bijzijn van familieleden en nazaten Van der Geest en vele andere genodigden wordt het leven van Pater Wim van der Geest herdacht met diverse toespraken. Tijdens de plechtigheid wordt ook een kunstwerk opgebouwd dat door leerlingen van Compass

(Brunssum) en het Broeklandcollege (Heerlen) is gemaakt tijdens een project op school over pater Wim van der Geest. Educatie en de dialoog met jeugd is namelijk een van de speerpunten van de Jack Aldewereld Stichting. De plechtigheid wordt muzikaal opgeluisterd door het Mannenkoor

Oranje uit Schinveld en Roger Moreno-Rathgeb.

De Vincentiuskerk is gelegen aan de Prins Hendriklaan 378 te Brunssum.

TOESPRAAK TIJDENS HET DINER B.G.V. HET ZILVEREN JUBILEUM VAN RAFAEL EN RUDY

28 augustus 2021 - HARRIE JASPERS

Beste Rafael en Rudy,

27 augustus is voor jullie beiden een heel bijzondere dag, maar ook voor ons allen hier, jullie confraters, vrienden, jullie klasgenoten in Indonesië en vrienden en niet te vergeten voor jullie familie en zeker jouw moeder, Rafael, die met jou zal genieten van deze dag, al is het ongeveer 18.000 km verderop in Indonesië.

Allereerst dit: Wij zijn heel blij met jullie, Rudy en Rafael. Jullie hebben ons de hand gereikt om ons bij te staan, bij ons in Nederland te komen werken op een punt in ons leven dat wij ons afvroegen, ongeveer 10-11 jaar geleden: hoe ziet de toekomst van onze provincie



Rafael



Rudy



Harrie Jaspers

eruit? Heel veel vragen! Gaan we afbouwen of is er nog leven na ons? In een lange bloeiende periode is er veel opgebouwd, veel goeds voor heel veel mensen in bijna alle delen van de wereld en mochten we werken om de wereld, de kerk, een beter, mooier, christelijk gezicht te geven.

Jullie twee zijn daarom, de exponenten, met jullie glimlach, met jullie positieve houding, met ieders eigen achtergrond en karakters.

Op onze vraag hebben jullie ons ook een antwoord gegeven om samen onze brede Vincentiaanse spiritualiteit uit te bouwen... en we weten:

dat zal vandaag de dag totaal anders gebeuren dan wij –tig jaren geleden deden in een tijd, waarin de kerk aan de kant staat en volledig gemarginaliseerd is, in een gemeenschap die zeker niet areligieus is en open staat voor een brede spiritualiteit.

Hopelijk mogen jullie, met jullie oosterse houding, die mij en ons allen lief is, nog jaren samen verder samen optrekken.

Steeds geldt voor ons allen de volgende tekst van onze confrater Maloney: “Het is niet het verlies van aantallen dat de congregatie moet vrezen. Het is niet het verlies van instellingen en getallen. Wat we werkelijk moeten vrezen, is het verlies van het vuur, de missionaire geest in ons harten. Wat brandt in het hart van de ware missionaris is een diep verlangen, een verlangen om als evangelisator, inspirator van de armen te werken en te leven.”

Binnenkort vieren we het 10-jarig bestaan van het Vincent de Paul Center Nederland, gevestigd in Nijmegen.

Wat zou het prachtig zijn om de toekomst tegemoet te zien met open ogen, samen.

Nog heel veel werkvreugde voor jullie en ons.

Onze aller steun en vooral Gods steun met jullie werk hier.

Proficiat !

TOESPRAAK TIJDENS DE FEESTMAALTIJD MET ONZE DIAMANTEN JUBILARISSEN

11 september 2021 – FRANS BOMERS



Namens de Overste en de hele Gemeente van het Missiehuis mag ik de drie diamanten jubilarissen, **Jan, Gerard en Henk**, van harte feliciteren en toespreken. Ik feliciteer ook jullie familie en vrienden.

Wat een dag vandaag! **Ik herinner me jullie priesterwijding** zestig jaar geleden nog als de dag van gisteren. Jullie waren met zijn elfen. Ik noem ze nog even allemaal op:

Chris Loeffen, Dré Rombouts, Jan van Aert, Dries Steenstra, Gerard Gommers, Bartho Lub, Fons de Vree, Jeu van Enckevort, Albert Raijmaekers, Jaap Zwarthoed en Henk de Cuijper.

Jullie werden allemaal, op Chris Loeffen na, **uitgezonden** naar de missie in Zuid-Amerika, Afrika en Azië om daar van de liefde van God voor **alle** mensen te getuigen in woord en daad, zoals Jezus ook had gedaan, ieder van jullie **met zijn eigen talenten naar hoofd, hart en handen.**

Zo zongen we ook vanmorgen in de lofzang van het gloria:

Looft uwen God, alle tongen en talen...,

in het Portugees, het Congolees, het Lingala, het Amhaars, het Chinees, het Taiwanees, het Javaans, enz. Dat hebben jullie gedaan. Van harte proficiat.

Ja, vandaag is het feest, luiden de klokken: **zingen**

→ ***bim-bam-bom, bim-bam-bom, bim-bam-bom, bim-bam-bom... /***

Henk, Jan, Gerard, Henk-Jan-Gerard,

alle drie, alle drie,

Toffe jongens zijn het, toffe jongens zijn het,

Vind je niet, vind je niet?

Let op: Je moet Henk, Jan en Gerard natuurlijk niet alle drie **op één hoop** gooien, want ze zijn alle drie heel verschillend en zijn ook heel **verschillende wegen** gegaan. Luister maar, een korte toelichting; ik begin bij de jongste, **Henk.**

Henk de Cuijper

Ja, Henk, uit Amsterdam, over taal gesproken! Jij hebt gevoel voor taal. Jij spreekt ook veel talen. Ze hadden jou na je wijding naar alle landen kunnen sturen, want je hebt aanleg voor taal en toon, voor harmonie en akkoorden.

Ja, je was bang, dat je na je wijding in Nederland moest blijven om **dóór te studeren**. Daarom solliciteerde jij naar Curacao, waar we ook een missie hadden.

Henk, we kennen jou als een man, **waar muziek** in zit. Iemand, die graag op het orgel speelt en daar de mooiste **tonen en akkoorden** in perfecte harmonie laat horen en soms ook prachtig **arrangeert**. Je houdt niet zo van **moderne muziek met dissonanten**, ... en je speelt **alléén** wat er staat. Hoe vaak kijk je mij bij het orgel verwonderd aan en zeg je: "Ja, Frans, ik wil wel spelen wat jij zingt, maar dat staat er niet!"

Het liefst speel je **traditionele klassieke** liederen en **orgelstukken**. Jij houdt niet zo van het moderne. Als ik dan met zo'n kort maar mooi psalmvers uit **Taizé** aan kom zetten, dan vraag je mij met een zekere ondertoon: *Oh, moet dat "mopje" ook nog? "Mopje?" Nou ja...*

Goh..., wat zul jij in **Congo** het orgel van Panningen **gemist** hebben! In Congo op de seminaries konden ze jou voor alle vakken vragen. Jij deed het gewoon, niet alleen omdat je het kon, maar ook **uit gehoorzaamheid**. Vond je het wel leuk, Henk, om wiskunde of scheikunde te geven? **"Dat werd niet gevraagd, Frans, je deed het gewoon!"** Die gelofte van gehoorzaamheid heb je nooit naast je neergelegd. Maar na dertig jaar vond je het wel genoeg en **ruilde je Congo in voor China**.

Ik meen dat het in **1996 was**, - ik was toen pastoor in Schalkhaar bij Deventer,- dat ik geheel onverwacht van jou een telefoontje kreeg. "Dag Henk, wat leuk, bel je op vanuit Congo? "Nee, Frans, ik ben op weg naar China!" Naar China?? **"Ja, Frans**, daar ga ik voortaan werken. **Maar...** ik heb een vraag: heb jij soms nog lesboeken Engels-Chinees en ook Chinees-Engels?" **Ja, Henk**, die moet ik nog wel hebben en die mag je van mij houden.

En.. "Frans.., kun je mij door de telefoon ook even de verschillende tonen leren"? **Ja, Henk, dat kan ik**. Ik leg je de **vier tonen** uit aan de hand van het woordje

Wang:→ **Wang, wáng, wâng, wàng.**

Wang, 1^{ste} toon = gestrekte toon, betekent... *naar.. richting (Amsterdam)*

Wáng, 2de toon = klimmend met een knikje... betekent... *koning = familienaam*.

Wâng, 3^{de} toon = doorzakkende toon... betekent o.a.. *rijstkom ...*

Wàng, 4^{de} toon- met nadruk, accent ... *dat betekent o.a. hopen...*



Dankjewel, Frans, voor mijn eerste Chinese les... en je legde toen de hoorn neer. Daarna niks meer van je gehoord!

→ Henk, je was toen al zestig jaar en begon nog aan de studie van een van de moeilijkste talen, het **Chinees**. En, wat niemand verwacht had, dat lukte jou wonderwel ook nog.

Voortaan heette jij **Dai shenfu**... en al jouw studenten.. en ook de zusters, Dochters der Liefde in China zeiden: "*Wat spreekt **die Daishenfu** goed Chinees!*" Een van die studenten, een zekere **Paul Wáng**, (2^{de} toon) kwam ik drie jaar geleden toevallig in Israel tegen, waar hij op pelgrimstocht was. Ik trof hem onder de toeristen in de propvolle cenakelkerk. Hij viel op, want hij had een groot kruis op zijn mouw. Toen ik hem vertelde dat ik priester was en uit Nederland kwam, vertelde hij, dat hij in China **Frans** had gestudeerd bij een Nederlandse priester uit Amsterdam, Ghenk de **Kwui-peer**, Dai shen-fu, zei ik, ja Dai shenfu! Niet te geloven.. dacht ik.. is Henk in dat grote China zó bekend? Ja zeker!

Toen ik jou later dat verhaal in Panningen vertelde, Henk, toen wilde jij dat **niet** geloven. Dat zou toch een wonder zijn, dat een Chinees, uit een land met bijna 1.5 miljard mensen, helemaal in Jeruzalem aan Frans Bomers kwam vertellen, dat hij **shenfu Henk de Kwuipeer** kende. Nee, dat wonder, Henk, wilde jij niet geloven! "*Henk, dat gebeurde ook in Israel: Jezus kon in zijn eigen stad ook geen enkel wonder doen vanwege het ongeloof van zijn eigen dorpsgenoten... Jij bent toch geen ongelovige!?*"

Henk, wat was je nog graag in China gebleven, maar de communisten wilden jou daar niet langer meer hebben.. **buitenlander.. en té oud!** China heeft zijn eigen beschaving, en heeft zelf mensen en leraren genoeg!

Wij hier in Panningen vonden jou **niet** te oud en zijn heel blij met je komst.. **én..** we hebben weer een **vaste organist**. En **je zit niet stil**, je stopt **je talenten** niet in de grond, - je vertaalt het ene boek na het andere. Je bent onmisbaar!

Maar.. Henk, één ding nog: het is hier in het Missiehuis niet meer zoals **vroeger**, 60 jaar geleden, waar mensen als **Donders, Konings**, ons van alles geleerd hebben. Hoe vaak hoor ik je zeggen: "***Dat heeft mhr Donders ons nog geleerd, Frans!***" "***Kees Konings zei altijd...***" Jawel, Henk, dat is allemaal waar, maar.. **vroeger**, de tijd en de regels van vroeger.. die tijd is helemaal voorbij. We leven in de tijd van **nu!** Weet je bijv., Henk, dat de **avondrecreatie** om negen uur er ook al niet meer is? En nu hoor ik je droogjes zeggen: "***Frans, zolang een wet of regel niet opgeheven is, zo lang is hij nog geldig en moet je je daar aan houden, Frans!***".. "*Ik heb van de overste nog niets van afschaffing van de avondrecreatie om 9 uur gehoord. Of, Frans, ben jij soms nu onze overste?*" Nee, gelukkig niet, daar hebben we een betere voor, onze goede Rafael. Maar voor ik het vergeet, Henk, de **gezamenlijke recreatie** is nu 's morgens om **elf uur**. En dan zit je hier met zijn allen aan de koffie of thee bij elkaar.. en **niet**, zoals jij 's avonds om negen uur, **helemaal alleen** boven in de huiskamer!

Henk, je **bent** en **blijft** uniek. Van harte gefeliciteerd, hartelijk dank en nog vele goede jaren. **Refrein**

Henk, Jan, Gerard, Henk-Jan-Gerard,
alle drie, alle drie,
Toffe jongens zijn het, toffe jongens zijn het,
Vind je niet, vind je niet?

PS. Na het feest zei Henk tegen mij, dat hij in China geen Dai shenfu (priester Dai) werd genoemd of genoemd mocht worden, maar "**Dai laushr**", "**meester Dai**"

Gerard Gommers



Ja, en dan hebben we **Gerard Gommers**, die in **1935** bij Lobith per boot ons land is binnengekomen...., en die in **1962** per boot ons land weer heeft verlaten..., richting Brazilië. Als er **íemand** missionair is geweest, altijd onderweg naar de mensen..., Gerard, dan ben **jij** het wel. Ik hoor je vóór je vertrek in 1962 nog tegen je klasgenoten zeggen: "Ik neem alle boeken van **Schillebeeckx, Ortega y Gasset**, - over de opstand van de horden, - en andere boeken mee naar Brazilië.."- toen bleek al, dat jij gevoel hebt voor recht en gerechtigheid, voor de rechten van de mens..., voor de sociale leer van de kerk, jij kunt niet tegen onrecht en ongelijkheid! - Je hebt heel veel studieboeken meegenomen en je bent altijd blijven lezen en studeren."

Dat deed lang niet iedere confrater!! Jij had **visie** voor waar het in het evangelie om ging..., je wilde **het evangelie brengen aan de armen, kansarmen: arm aan geld, aan gezondheid, aan onderwijs, aan eigen grond, eigen medezeggenschap.**

Gerard, je hebt een heel sociale inborst, zoals de H. Vincentius. Ik weet niet op welke politieke partij jij stemt; ik vermoed op de PvdA, op de "rooien en linksen", zoals in der tijd in Nederland Joop den Uijl en andere socialisten en bevrijdingstheologen in Brazilië. Opkomen voor de arbeiders, arbeidersstakingen steunen, zoals indertijd die vakbondsleider Herman Bode de stakende arbeiders toesprak of ophitste: "*Gaan we naar de Dam..? Gaan we naar de Dam..?*" *De massa riep massaal "Ja, ja.. "Nou, dan gáán we naar de Dam, dan gáán we naar de Dam! Gerard, zulke mensen hebben al gauw jouw hart gewonnen! Dáárvoor, voor die arme bevolking* was jij in Brazilië langs de stromen van de Tocantins in de prelatie Cametá **op de juiste plaats!** Het arme volk moest **geëmancipeerd** worden. Jij gooide je op het **opzetten van basisgemeenschappen**, organiseerde **cursussen** en hebt er zelfs boekjes over geschreven en uitgegeven.. En wat heel bijzonder was, Gerard, je wist zelfs de **mannen, de kerels te mobiliseren**. Dat is echt een grote kunst, want de meeste missionarissen werken bijna alleen maar met vrouwen, - of hebben daar althans veel meer succes mee! Kijk ook hier maar in het

Missiehuis. Waar zouden we hier in huis zijn zonder de vrouwen? Maar gelukkig kunnen wij hier ook niet zonder het werk van de mannen, onze drie **huismeesters!** ... **Ja zeker**, dat mag ook wel eens gezegd worden!

Gerard, jij hebt gemissionieerd met hart en ziel, met je hoofd, je gevoel en je handen. Je hart lag bij **de arme mensen**, de mensen aan de onderkant van de maatschappij. Je bent een echte zoon van Vincentius. Je bleef altijd een **optimist**, even vurig en brandend als die eeuwige **pijp** in jouw mond.

En de laatste jaren van je **actieve leven** heb je al je energie besteed aan de zorg voor de Dochters der Liefde in Oostenrijk.

Gerard, jij hebt prachtig werk gedaan, altijd met opgewekt gezicht en humor, je hebt niet voor niets geleefd. Je **was**, je **bent** en je **blijft** een man met een boodschap en een visie, een ware zoon van Vincentius! Van harte gefeliciteerd en ons aller dank!

Refrein

*Henk, Jan, Gerard, Henk-Jan-Gerard,
alle drie, alle drie, Toffe jongens zijn het, toffe jongens zijn het, Vind je niet,
vind je niet?*

Jan van Aert



Ja, Jan, zingen: Looft uwen God, alle tongen en talen...,
Ja, die talen..., om je tong over te breken..., dat was wat!
Weet je nog, Jan, toen jij in Taiwan op de taalschool van de paters Jezuïeten eerst het **lokale Taiwanees** moest leren, een taal met **acht tonen**. **Li chiah pah boe?** Heb je al gegeten? Dat is een gebruikelijke groet op straat, zoals **Grüss Gott** in Duitsland. **"Kunnen ze dat dan niet aan mij zien"**, zo vroeg je mij eens.. en je wees naar je omvang!
Ja, die taal met ieder woord zijn **eigen toon of toonhoogte**, dat was wat! En als je niet **de juiste toon** uitsprak dan kreeg een woord ineens een **heel andere betekenis**, zoals in het Limburgs, daar heb je ook van die zangerige woorden met eigen tonen.

Om een voorbeeld van Harrie Hermans aan te halen: **"Oos Tien heet tien tien" → Onze Tiny heeft tien tenen.** (**Louis v Gaal** zou zeggen Spreek **ik** nu zo onduidelijk of zijn **júllie** zo dóóf?)

Een van die voor buitenlanders lastige woorden is het woord **"bisschop" → Chû-jjàu, (3^{de} en 4^{de} toon)** maar als je niet de juiste toon had en het woord uitsprak als **"chu-jjàu"** .., dan zei je niet **"onze bisschop"**, maar **"ons varkenspootje"**. En dat is wel iets anders! En, **vraag, Jan**: wie was het ook weer, toen iemand van ons eens in een restaurant **varkenspootjes** bestelde, **chu-jjau?** **"Shemma? ("Wat?)"** vroeg de kelner. Chu-jjau. "Het spijt me", zei de kelner: we hebben geen bisschoppen op ons menu staan.

Jan, je hebt later, puur **op eigen krachten**, ook nog de officiële Chinese taal "**het mandarijns**" geleerd. Die taal heeft maar **vier** tonen. Maar ook dat kreeg je onder de knie.

Dé taal, Jan, dé taal, die jij als **een van de besten** van ons in Taiwan sprak, dat was **de taal van het hart**, die iedereen verstond, de taal van de **liefde**: door je uitstraling, je humor, je goeïgheid, je betrokkenheid, je belangstelling voor de mensen... Je was vrolijk en had altijd goede zin.

Jarenlang heb je je **het lot aangetrokken** van **de jonge arbeiders en arbeidsters**, die allemaal van het platteland en de bergen naar de hoofdstad Taipei kwamen werken. Ze voelden zich daar verloren, **maar niet ... bij jôu!** Iedere zaterdag na de avondmis nodigde jij ze uit voor het **volksdansen**, ook wel "**stijldansen**" genoemd. De jeugd was daar gek op, vooral de meisjes. En.. wat vroegen de meisjes jou vaak ten dans.., veel meer dan mij. Ja, die **werkbijen roken wel**, waar de lekkerste honing zat. Het was wel gigantisch zweten, maar dan had je ook wat. **NB: Jan, ikzelf** heb van jou **ook** het volksdansen geleerd.

Jij bent mijn dansleraar geweest! Kun je nagaan hoe goed je was!

Jan, jij wil nooit **geprezen** worden. Dat is je bescheidenheid! Dat heb je, meen ik, van **je grootvader**, die wilde ook nooit geprezen worden. Van hem moest je bij een compliment altijd zeggen: "**Ik heb alleen maar mijn best gedaan**". (klopt dat, Nellie?)

Namens alle Chinezen- en dat zijn er ontelbaar velen – wil ik je **hartelijk danken**. Jij was voor hen de **Goede Herder met het warme hart** voor de schapen. Jij kende ze allemaal bij naam, zoals zij jou kenden als "**ónze**" pastoor **Wen-shen-fu**.

(Muziek-cadeau) Namens alle Chinezen in Taiwan, voor wie jij een geweldige shenfu, priester was, voor de jongeren van hen zelfs een "**bon-papa**" wil ik voor jou een plaatje draaien, het mooiste Taiwanese **volksliedje** → **Alishan de gu-niang**. Over hoe mooi de meisjes en de jongens van de berg **Alishan** zijn: altijd helder fris als het water uit de bergen, altijd als groene blaadjes aan de bomen, en **de jongens**, sterk als de woudreuzen op de hellingen van de Alishan.

Achteraf maar goed, Jan, dat 60 jaar geleden, toen jullie klas aan de provinciaal overste een brief moest schrijven over de vraag, welk missieland jullie voorkeur had, dat toen nog niemand wist van die mooie meisjes en jongens in Taiwan, zoals die van de berg Alishan.., want anders had jullie hele klas voor Taiwan gekozen.

Familie en vrienden, overtuig nu jezelf, luister en kijk mee, daar komen de **meisjes** van **Jan**, de meisjes van **Alishan**.



Optreden van acht lieve en charmante dames in dienst van het Missiehuis

Welkom in Chinees livestream Taiwan

Gè-wéi jyau-you,

dzai dzèr He-lan, Pau Yi Hang shenfu chiang-hua.

Huanying, nimen da-jya dzai Taiwan, dou Wén Ya-De shenfu de jyau-you ye pheng-you,

Jinthian, Wén shenfu, ji Dai shenfu, ji lingwai yige He-lan shenfu, father Gerard Gommers; thamen chhingju 60shr nian dzwo shenfu.

Women dzai jei-ge missa-jung **gansye Thianchu** rang jei san wei shenfu nemma dwo nian **chhuan fuyin**, **fuwu Thianchu..**, **fuwu ren..**, **fuwu nimen..**

Women chidau, Thianchu jyangfu thamen **swo chhwan** de fuyin, **swo hau shr** dzai Taiwan, dzai Junggwo ye dzai **Basi**, Nán-méi-gwo.

Women chhing nimen gen women dzai yichi wei thamen chidau, Thanzu **pauhu** thamen **shenthi hau**, **syinli phingan**.

Sye-sye nimen. Thian-ju pau-you nimen.

60 JARIG PRIESTERFEEST VAN JAN VAN AERT IN BERGEN OP ZOOM



Zondag 17 oktober werd in de bosrijke partyhoeve "Natuurlijk! Kloof" te Bergen op Zoom het 60 jarig jubileum van Jan van Aert gevierd met familie en een delegatie van het Missiehuis.



Jan en broer Louis toasten

Het hele gezelschap heeft genoten van het samenzijn en van een overheerlijk dinerbuffet.

Er werd gezongen en toast uitgebracht.

In de buitenlucht werden foto's gemaakt, die de goede sfeer van het feest weergeven.



Tijdens het diner werd er een diapresentatie over het leven van Jan getoond.

U kunt deze via onderstaande link bekijken.

<https://youtu.be/yHqzAav4HA1>

SCHRAVENHERDENKING

Op zondag 10 oktober vond in Broekhuizen vorst de jaarlijkse Schravenherdenking plaats.

De lezingen waren Wijsheid 7:7-11 en Marcus 10:17-30.

Uit de preek van Frans Bomers tijdens de Eucharistieviering:

“We gedenken vandaag de moord op **Mgr Schraven** en zijn **acht gezellen** in China in 1937. Misschien mogen we zeggen, dat Mgr Schraven vroeger vóór zijn priesterwijding ook een rijke jongeling was hier in Broekhuizen vorst. Hij heeft echter alles achtergelaten om Jezus te volgen en zo in China als missionaris zijn leven te kunnen geven voor de armen.., en dat **dát** hem uiteindelijk zijn leven heeft gekost. Een grotere



vriendschap is er niet dan je leven te geven voor je vrienden, de armen, zo zei Jezus.

- **En waarom** zouden we vandaag hier ook **Vincent Hermans** niet noemen en gedenken, achterneef van Mgr. Schraven, die dit jaar veel te vroeg gestorven is. Ook hij was **ooit** een rijke jongeling met veel talenten en een groot hart voor de medemens, vooral de armen en de minderbedeelden. **Zowel** Mgr. Schraven en Gezellen **als** Vincent Hermans hebben Jezus' woorden ter harte genomen ... ze hebben alles weggegeven om met anderen de geestelijke rijkdom van het geloof en het evangelie van Jezus te kunnen delen. Wat waren zij wijs! Wij zijn hun veel, heel veel dank verschuldigd, om nooit te vergeten. Zij rusten in vrede. Amen."



DE HEREN LAZARISTEN (1957)

Geschiedenis van de congregatie der missie op Curaçao
(blz. 341 en 342 uit bovenstaand boek van Waldemar Marcha)

Eind 1956 heeft de provinciaal van de Orde der Dominicanen op Curaçao het provinciaal van de Congregatie der Lazaristen benaderd met het verzoek om te komen helpen in de zielzorg van het Bisdom Willemstad Curaçao.



"De Tijd", augustus 1957



Jan van Bilsen, Mgr. Holterman, Frans Mouws en Harry de Graaf.

Zij hadden vooral behoefte aan een priester die vloeiend Portugees sprak voor de Parochie Suffisant en een priester die doctoraal Kerkelijk Recht had om de Kerkelijk Rechtbank in het Bisdom Willemstad te leiden. Er is toen afgesproken dat er in de loop van de komende jaren tien priesters Lazaristen naar Curaçao zouden komen om pastorale zorg te doen in vijf parochies en ondersteuning te geven aan diverse sociale activiteiten en om godsdienstlessen te verzorgen op basisscholen en scholen van middelbaar onderwijs zoals MAVO 's en het Radulphuscollege. De parochies die onder de verantwoordelijkheid zouden vallen van de Lazaristen waren: Groot Kwartier, Suffisant (Portugees), Santa Maria, Buena Vista en Jandoret. De eerste vier Priesters kwamen naar Curaçao medio 1957. Het waren: Rev. Jan van Bilsen CM, die na een korte inwerkperiode in 1957 pastoor werd in de parochie van La Birgen del Carmel te Groot Kwartier. Hij is pastoor gebleven tot 1964 toen hij op eigen verzoek werd overgeplaatst naar Midden-Amerika. Hij overleed te Breda op 11-03-1993.



De kerk in Santa Maria

Rev. Frans Mouws CM, die werd aangesteld in 1957 tot pastoor van Suffisant vanwege zijn kennis van de Portugese taal. Hij had enkele jaren gewerkt in Brazilië.

Hij heeft in die parochie gewerkt tot eind zeventiger jaren. Hij verrichte daarna verschillende werkzaamheden en keerde in 1999 naar Nederland terug. Hij overleed op 10-11-2000.



Sybrand Terpstra

Rev. Sybrand Terpstra CM, afgestudeerd in Leiden in Oosterse talen. Hij werd eind 1957 benoemd tot pastoor te Santa Maria. Hij is op diverse terreinen actief geweest. Het was de grootste parochie van het dioceses Willemstad. Hij is om persoonlijke redenen in 1978 naar Nederland teruggegaan. In Nederland verrichte hij nog veel pastoraal werk.

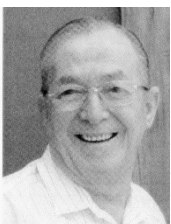
Hij overleed op 8 november 2014 in het Missiehuis.

Rev. Harry de Graaf CM. Hij werd in 1957 pastoor van Jandoret. Hij werd het Hoofd van de Kerkelijke rechtbank van Bisdom Willemstad en heeft hiervoor zeer verdienstelijk werk gedaan.

Om gezondheidsredenen is hij in 1968 terug gegaan naar Nederland, waar hij parochiewerk heeft gedaan tot zijn overlijden op 14-11-1992.

Op 14 september 1958 kwamen weer twee priesters naar Curaçao. Zij hadden net hun studie op het Grootseminarie in Helden-Panningen afgerond.

Rev. Martinus van den Maagdenberg CM. Na een inwerkperiode in de parochie van Pietennaai werd hij kapelaan te Santa Maria. Na het vertrek van de Graaf in 1968 werd hij pastoor te Jandoret tot februari 1971. Vlak daarna is hij uitgetreden uit de Congregatie,



Martinus van den Maagdenberg

is getrouwd en heeft tot eind zeventiger jaren gewerkt als secretaris van de Voogdijraad, waarna hij naar Nederland is vertrokken. Op 16 januari 2009 is hij overleden.

Rev. S. Louis Timmermans CM. Na een inwerkperiode op pastorie Sta. Familia werd hij benoemd in Februari 1959 als kapelaan te Gr. Kwartier. In augustus 1960 werd hij pastoor van de Parochie van O.L.Vrouw van de Wonderdadige Medaille te Buena Vista, een zeer jonge parochie. In augustus 1965 is hij benoemd tot kapelaan te Gr. Kwartier tot 1968.

Na 5 maanden ziekteverlof heeft hij enkele pastoors vervangen en is in Februari 1970 benoemd tot pastoor te Jandoret, Medio 1971 heeft Mgr. Holterman hem aangewezen tot pastoor van Gr. Kwartier na het vertrek van dr. C. Van Dorst naar Amerika. Hij heeft daar een goed functionerend parochie-team opgezet dat medeverantwoordelijkheid droeg voor het pastoraal welzijn van de parochie.

In 1984 heeft hij op eigen verzoek ontslag gekregen als lid van de Congregatie en als



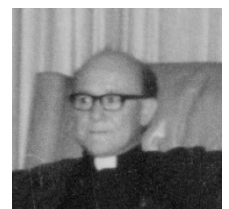
1983 Louis Timmermans, Victor Groetelaars en Frans Mouws



Groot-Kwartier

pastoor van het Bisdom en is getrouwd en woont op Curaçao. Hij was sociaal zeer actief o.a. in: Voogdijraad, Kinder-bescherming, Jeugdcentrale Curaçao, Nationaal Aalmoezenier van Jonge Wacht en daarna van de Katholieke Verkenners, voorzitter Crech Bai Bini. Ook vertegenwoordigde hij het Bisdom in de speciale commissie na 30 mei 1969 om slachtoffers te helpen.

In december 1959 arriveerde Rev. Dr. Cornelis CM. Hij had in Rome filosofie gestudeerd. Hij heeft jaren godsdienstlessen gegeven op het Radulphus College en filosofielessen gegeven aan de leergang MO Pedagogiek A en B. In 1964 is hij pastoor geworden van Groot Kwartier tot zijn vertrek op eigen verzoek in 1971 naar een Groot Seminarie in Amerika. Hij overleed in Camarillo, U.S.A op 7 juli 1982.



Kees van Dorst

De volgende priester kwam in september 1960, Rev. André Vermeeren CM. Hij kwam direct na zijn afstuderen aan het Grootseminarie in Helden-Panningen. Hij werd benoemd tot kapelaan in de parochie Groot Kwartier waar hij heeft gewerkt tot augustus 1966. Na zijn vakantie is hij niet teruggekeerd naar Curaçao en is op eigen verzoek tewerkgesteld voor de pastorale zorg in Frankrijk.



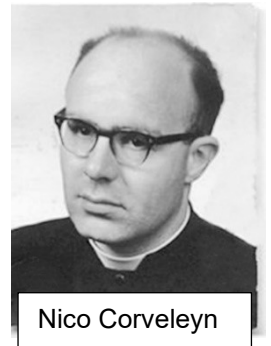
André Vermeeren

Een jaar daarna 1961 kwam Rev. Nico Corveleyn CM, Hij werkt eerst op Suffisant en kwam in 1968 als Kapelaan te Santa Maria Samen met S.Terpstra werd besloten dat zij eind 1978 naar Nederland zouden terugkeren. Hij is echter enkele dagen voor zijn vertrek, op 25-10-1978, overleden en is begraven op het kerkhof te Santa Maria.



Ton van Bakel

In 1964 kregen de Lazaristen hulp van Ton van Bakel, een lazarist die werkzaam was in Costa Rica. Hij was voorheen leraar Duits geweest op het kleinseminarie van de Lazaristen in Wernhoutsburg (Ned). Hij is vervolgens uitgezonden naar Costa Rica. Hij werd in februari 1965 pastoor te Buena Vista. Heeft daar uitstekend werk gedaan en heeft in 1973 gevraagd om weer naar Costa Rica te mogen gaan.

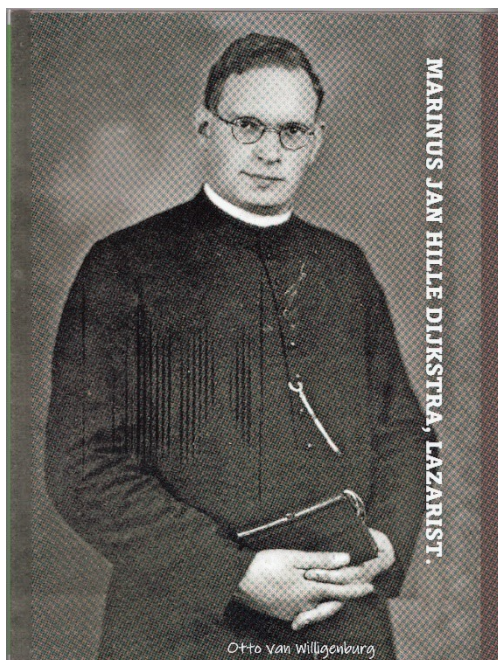


Nico Corveleyn

Vanaf augustus 1978 was alleen S. L. Timmermans werkzaam als lazarist in de parochie Groot Kwartier. Hij heeft in februari 1984 ontslag gevraagd als lid van de Congregatie en ook van zijn functioneren als pastoor in het Bisdom Willemstad. Als gevolg daarvan heeft het Provinciaal van de Lazaristen in overleg met de bisschop en de Paters Dominicanen de zetel van de Congregatie van de Lazaristen op Curaçao opgeheven.

PARENTEEL MARINUS DIJKSTRA

9 oktober brachten dhr. en mevr. Van Wilgenburg een bezoek aan het Missiehuis. Ze overhandigden een mooie en interessant samengestelde parenteel met fotomateriaal van Marinus Dijkstra, in dank aanvaard voor het archief.



OVERLEDENEN

Dhr. Theodorus Beunk, oud-student van Wernhoutsburg en Panningen en broer van onze confrater Bennie Beunk.

Dhr. Jan Boerjan, schoonbroer van Cor Willems.

Mevr. Annie Gommans-Kempen, bewoonster van het Zorgcentrum.



"DE KAJUIT" BUITENVERBLIJF IN EMMAUS

Bouw van de Kajuit 1952-1953:
Piet van der Drift, Gerard
Paridaen, Sjaak van Helden,
Bennie Beunk, Wim van der
Velden

Oplevering van de Kajuit
1952-1953.

In het raam Herman Vonk
en Victor Bieler; staande
Wim van Lin, Sjaak van
Helden, Harrie de Graaf,
Wim Knibbeler, Wim IJlst,
Piet Overheijden, Chris
Muiser, Bennie Beunk;
zittend Wiel Bos, Herman
Mestrom, Krelis Koning,
Wiel Bellemakers, Fons
Nelissen, Giel de Klerk



E-mailadres voor de Kleine Co: secretariaat@lazaristen.com Panningen,
Oktober 2021. Uitgebreide informatie over de Nederlandse Lazaristen en
hun "Lines of Action" kunt u vinden op www.lazaristen.com en
www.vincentianmovement.nl